

Gijzeling....Opiniestuk Ad Mol

IN DIT NUMMER:

- Gijzeling
- Roosendaler in Den Haag
- Compassie kern CDA
- Werkgelegenheid B.dienst
- Op bezoek in de 2e kamer

AGENDA

- 9 november
Beeldvorming
- 10 november
Agenda van Roosendaal
- 16,24 november
Commissievergaderingen
- 17 november
Beeldvormende Raadsverg.
- 25 november
CDA Ledenavond
- 30 november
Raadsvergadering
- 7 december
Beeldvormende Raadsverg.
- 14,15 december
Commissievergaderingen
- 21 december
Raadsvergadering

Het beleid en de visie voor vier jaar en langer ligt in principe vast in een coalitie- en collegeprogramma. Voor de deelnemers in zo'n coalitie betekent dit ook, dat de grote lijnen en de projecten van importantie in dat programma leidend zijn.

Stadsoevers

Het project Stadsoevers neemt daarin zeker een centrale plaats in. Toen de allereerste ontwerpen van de tekentafel kwamen, leefden we nog in een tijd ruim voor de bankencrisis en de eurozorgen. De samenwerkingsovereenkomsten liggen al jaren vast. Daar stap je niet zomaar uit. Schadeclaims zijn een logisch gevolg van eenzijdig afblazen. De ondersteuning van het geheel door forse provinciale subsidies en de revolutionaire aanpak m.b.t. energievoorziening en de kijk op het nieuwe wonen, houdt de motivatie heel lang op niveau.

Doelstellingen

Dat geeft in de moeizame tijden die we nu beleven regelmatig een gevoel van onmacht. Je wordt als het ware gegijzeld door gezamenlijke doelstellingen en plannen die eigenlijk jaarlijks vragen om bijgesteld te worden. Hardop roepen dat de weerbarstige tijd vraagt om aanpassingen of zelfs om het stopzetten van het geheel, ligt niet een twee drie voor de hand. Wat dat betreft hebben oppositiepartijen het een stuk eenvoudiger. Nuances en alternatieven winnen ook terrein in de overwegingen van de CDA-fractie, maar afhaken klinkt als uitstappen en je partners in de steek laten.

Heroverwegingen

Nu het college de moed toont om op cruciale punten heroverwegingen te maken in plaats van nog meer tijd te pakken of het budget te verruimen, kan dat een kentering tot gevolg hebben. Consequent zijn op de punten, tijd en budget vinden wij een goeie zaak. Dat hebben we ook voortdurend in het debat naar voren gebracht. Met het annuleren van de bouw van het VMBO/Bestuurscentrum wordt een belangrijk ankerpunt van de wijk Stadsoevers verlaten. Kennelijk was deze overschrijding van de afspraken de druppel die nodig was. Herbezinning op het totale plaatje wordt vervolgens gerechtvaardigd. Zeker nu ook de behoefte aan woningen, blijktens een recent onderzoek, is teruggelopen.

Gefaseerde aanpak

Stadsoevers kan wellicht wel ontwikkeld worden, maar vanuit een meer gefaseerde aanpak met kleinere risico's, kleinere partners en in kleinere stappen. Het kan de opluchting veroorzaken die nodig is om er weer nieuw en fris tegenaan te kijken, al kunnen we de financiële gevolgen nog niet helemaal overzien. En dat willen we natuurlijk wel. De gezamenlijke verwachtingen van de laatste decennia kunnen vervolgens opnieuw tegen het licht gehouden worden.

Onmacht

Politiek kan onmachtig maken, doordat geformuleerde grote gemeenschappelijke doelen te weinig ruimte bieden voor nuances. Daar zit zeker een les in voor de toekomst. Waarschijnlijk werkt het ook zo op andere niveaus, bijvoorbeeld in de gekozen samenwerking met Wilders en de steun van Europa aan Griekenland. Een ingeslagen koers is lastig te verlaten.

Ad Mol
fractievoorzitter

Roosendaler in Den Haag

“De katholieke sociale leer is een geweldige ondersteuning bij mijn werk”

Op de kop af een jaar geleden ben ik voor de tweede keer beëdigd als lid van de Tweede Kamer. Het afgelopen jaar is niet geheel onopgemerkt voorbij gegaan. Niet alleen vanwege de internationale verwickelingen rondom de Europese samenwerking, de euro en de ontwikkelingen in het Midden-Oosten. Ook het functioneren van de kleiner geworden CDA-fractie heeft regelmatig de voorpagina van verschillende kranten gehaald, al dan niet in relatie tot het congres van oktober 2010.

Onderwijs

Inhoudelijk voel ik me als een vis in het water met een portefeuille die vrijwel geheel bestaat uit onderwijs. Debatten over vernieuwingen in het beroepsonderwijs, over de onderwijsinspectie, het wegnemen van beperkingen in het doorstromen en overstappen: het is vruchtbaar en inhoudelijk de moeite meer dan waard.

Interview

Maar de twee zaken die de afgelopen maanden het meeste impact hebben gehad en mij het meeste hebben beziggehouden zijn toch wel het interview dat door RKK op 11 september jl. is uitgezonden, waarin ik door Leo Feijen bevraagd ben op mijn katholieke genen. Sinds ik in Den Haag werk, zo vertelde ik hem, ben ik me bewuster geworden van mijn katholieke wortels. Ik ben nog nooit zo katholiek geweest als nu. Ik realiseer me dat we ook wel slordig zijn geweest met ons erfgoed.

Sociale leer

De katholieke sociale leer is een geweldige ondersteuning bij mijn werk. Dat wil niet zeggen dat de Kerk zich met de Staat zou moeten bemoeien, maar de Kerk kan mensen wel inspireren en helpen hun standpunten te verduidelijken. In die zin vond ik het verrassend om in het ‘Compendium voor de sociale leer van de Kerk’ allerlei uitspraken te lezen, die zeer actueel zijn; ook al zijn ze decennia geleden opgeschreven. Wat er staat over participatie en democratie had vandaag nog geschreven kunnen zijn, terwijl het hier gaat om een tekst die al veertig jaar oud is. In de katholieke sociale leer speelt het subsidiariteitsbeginsel een grote rol. Dit betekent dat we als mensen samen dingen oplossen en niet alles overlaten aan de overheid. De overheid geeft kaders aan, maar daarbinnen nemen mensen zelf hun verantwoordelijkheid.

Beneluxtrein

De tweede kwestie die prominent aan de orde is geweest, is toch weer die spoorverbinding tussen Roosendaal en Antwerpen, of voor wie het in een wat breder perspectief wil zien: de verbinding Brabant-Antwerpen. Toen deze zomer het Comité van Ministers van de Benelux (de drie ministers van Buitenlandse Zaken) liet weten, dat ‘voor wat betreft de verbinding Roosendaal-Antwerpen tussen de Nederlandse overheid, HSA

en NMBS de principeafspraken gemaakt is dat op het moment van het omschakelen van de Beneluxtrein naar de hogesnelheidslijn (nu gepland voor ten vroegste december 2011) er een tweede stoptrein per uur tussen Roosendaal en Antwerpen wordt ingezet. Het betreft een snelle stoptrein via een kortere route (door de tunnel bij Antwerpen) dan de bestaande stoptrein, met minder stopplaatsen.’ Op dat moment was ik een tevreden mens. Vooral ook, omdat in het Nederlandse en het Belgische parlement door de betreffende ministers bevestigende uitspraken werden gedaan. Ondertussen lijkt er geen schot te komen in een nadere uitwerking. Breda wil graag een verbinding over het nieuwe HSL-spoor, maar daarvoor zijn geen treinen. Onze minister Schulz van Hagen heeft wel laten weten, dat ‘de NMBS mogelijkheden onderzoekt om Roosendaal in tarifair opzicht toe te voegen aan het Belgische spoorwegnet, waardoor het nationale Belgische tarief van toepassing zal worden op reizen tussen België en Roosendaal.’ In gewone mensentaal: een Belgische kaartjesautomaat op het Roosendaalse station.

Voor deze of andere kwesties houd ik me aanbevolen voor commentaar, opmerkingen, adviezen of andere ideeën. Mail gerust naar: j.biskop@tweedekamer.nl

Jack Biskop
CDA Tweede Kamer

Compassie kern van het CDA

Compassie maakt een goede kans de kern te worden van het toekomstige CDA. "De partij kan de gevoeligheid voor wie en wat kwetsbaar is naar voren brengen, en die levend houden. Juist daarin onderscheidt zij zich van andere partijen", zei theologe Jacobine Geel, voorzitter van de commissie Nieuwe woorden, nieuwe beelden, tijdens het najaarscongres op 29 oktober jl. De ruim 1300 aanwezige CDA'ers onderbraken vijf keer haar speech met een applaus. De voorlopige bevindingen van deze commissie kregen een warm onthaal.

De opdracht van de commissie Nieuwe woorden, nieuwe beelden was om de uitgangspunten van de partij nieuw leven in te blazen. De commissie heeft in een paar maanden tijd veel gesprekken gevoerd, o.a. met leden op regiobijeenkomsten in het land, partijbestuur, Tweede Kamerfractie, bewindslieden en diverse politiek commentatoren. Een belangrijk aandachtspunt in het werk van de commissie was het lezen van de eigen tijd. Welke ontwikkelingen zijn anno 2011 dominant en vragen om een authentieke en heldere positionering van de partij?

- de dominantie van de economische logica: het lijkt in ons land alleen nog maar te gaan om cijfertjes en afrekenen;
- een dwingende vorm van liberalisme: iedere burger in dit land lijkt zich te moeten onderwerpen aan één uniforme uitleg van wat vrijheid is;
- de omvorming van onze verzorgingsstaat in de richting van een samenleving waarin zelfredzaamheid centraal staat en mensen het gevoel hebben op zichzelf teruggeworpen te zijn.

Tegenover het dwingende liberale vrijheidsbegrip benadrukt het CDA dat vrijheid niet alleen betekent dat je kunt kiezen voor jezelf, maar ook vraagt dat je zorg draagt voor een ander. Tegenover zelfredzaamheid die mensen terugwerpt op zichzelf zet het CDA in op betrokkenheid en nabijheid. En tegenover de dominantie van de economische logica speelt het CDA de kaart van de moraliteit: het gaat niet alleen om wat iets kost, het gaat ook om wat van waarde is. Het CDA zet op die manier moraliteit weer op de kaart. En maakt zo ruimte om het behalve over de kosten, ook weer te hebben over wat van waarde is. Of het nu gaat om de zorg, het onderwijs, het midden- en kleinbedrijf, de ontwikkelingssamenwerking, of de politiek zelf: het zijn niet de kosten en de protocollen die de toon moeten zetten, maar de vraag wat van waarde is, en wat waarde toevoegt.

Kloppend hart

Het CDA is geen partij van of voor cynische mensen, die alleen maar gaan voor hun eigen geluk. Als het erom ging de ziel van de partij te typeren werd één cluster van begrippen vooral genoemd: nabijheid, verbondenheid, betrokkenheid, barmhartigheid, mededogen, ontferming. Zonder deze begrippen zou het CDA - alle prachtige uitgangspunten ten spijt - wezenlijk onherkenbaar zijn. Compassie is de ziel, het kloppend hart, de grondtoon. Als richtlijn voor concreet politiek handelen biedt ze echter onvoldoende houvast. Hier komen de uitgangspunten in beeld, de verbindende schakels tussen droom en daad. **Vervolg** →

CDA voor behoud werkgelegenheid Belastingdienst

Recent zijn berichten in de pers verschenen over het mogelijke vertrek van de Belastingdienst van Roosendaal naar Breda. CDA-Gemeenteraadslid René van Ginderen heeft hierop meteen actie ondernomen. Hij is een politieke lobby gestart op gemeentelijk, provinciaal en landelijk niveau.

Behoud van werkgelegenheid in middelgrote steden is erg belangrijk. De overheid heeft hierin een voorbeeldfunctie. Er dreigt gaandeweg een concentratie te ontstaan naar zogenaamde "centrumgemeenten" in het land en dat is niet altijd een positieve ontwikkeling.

Binnenkort zal een CDA-motie in de Gemeenteraad van Roosendaal worden voorgesteld die ook in andere West-Brabantse Gemeenten kan worden gebruikt. René stemt dit af met de CDA'ers in onze buurgemeenten.

Rene van Ginderen.

Vervolg vorige pagina

Die uitgangspunten – gerechtigheid, solidariteit, gespreide verantwoordelijkheid en rentmeesterschap – zijn flets geworden. Ze zijn teveel overwoekerd geraakt door machtsdenken en pragmatisme. De relatie met het verhaal en de traditie waaruit ze ontstaan zijn, is vervaagd en vervlakt. Maar het is wel degelijk mogelijk om ze weer op spanning te brengen.

De commissie doet een voorzet:

- Gespreide verantwoordelijkheid wordt 'Nederland maken we samen'. Toelichting: De overheid geeft mensen en buurten, scholen, kerken, moskeeën, bedrijven het vertrouwen dat ze doen wat ze kunnen, de burger gunt de overheid de ruimte te doen wat hij moet doen.
- Solidariteit wordt 'Betrokken en nabij'. Toelichting: Persoonlijke geraaktheid gaat vooraf aan de bereidheid tot financiële of andere hulp.
- Publieke gerechtigheid wordt 'Rechtvaardig en betrouwbaar'. Toelichting: Een strenge en betrouwbare overheid die grenzen stelt en onrecht bestrijdt is nodig om ruimte te scheppen voor al het goede dat mensen tot stand kunnen brengen.
- Rentmeesterschap wordt 'Zorg om de aarde'. Toelichting: Omwille van de zorg voor de aarde mogen we niet aarzelen om op korte termijn pijnlijke keuzes te maken, als we daarmee op lange termijn kunnen beschermen wat van waarde is.

Deze eerste 'hertaling' van de uitgangspunten vraagt om een nadere uitwerking. Het werk van de commissie is nog niet af. Op het partijcongres van 21 januari presenteert de commissie de definitieve aanbevelingen.

Sandra van den Nieuwenhof, fractie CDA, lid commissie Nieuwe woorden, nieuwe beelden.

CDA-ers op bezoek in de Tweede Kamer

Tijdens een CDA ledenvergadering spraken enkele leden met Jack Biskop over wat ontwikkeling binnen het CDA en enkele actuele ontwikkelingen. Jack heeft toen de suggestie gedaan om eens een dagje naar de tweede kamer te komen om eens in de keuken van de politiek en speciaal van de CDA fractie te kijken. Er is een afspraak gemaakt en op 2 november is een clubje naar den Haag afgereisd. In den Haag werden wij onthaald door mevrouw Duijvenstein (van CDA-groepsbezoeken) die borg stond voor het programma en de rondleiding. Tijdens de rondleiding bezochten we de belangrijkste zalen van de 2^e kamer en werd er uitleg gegeven over de geschiedenis van het gebouw. Vervolgens hadden we een lunch bespreking met Jack Biskop. Jack vertelde hoe zijn werkdag er uit-

ziet. Verder ging Jack in over de werkzaamheden die de commissie onderleiding van Jacobine Geel tot nu toe heeft gedaan. Deze commissie houdt zich bezig met de vier uitgangspunten van het CDA (gerechtigheid, solidariteit, rentmeesterschap en gespreide verantwoordelijkheid). Op het partijcongres op 29 oktober zijn de aanbevelingen van de commissie besproken. Daarna was het tijd om plaats te nemen op de publieke tribune van de 2^e kamer. Daar vond de behandeling van de begroting van economische zaken plaats en het waren de verschillende fracties die het woord hadden. Live bij een Kamerdebat aanwezig zijn is toch anders dan het via de TV volgen je proeft de sfeer. Het was toen de beurt om bij Mirjam Sterk aan te schuiven. Met Mirjam werd besproken tegen welke knelpunten de SW-bedrijven aanlopen. Een probleem is natuurlijk de Rijksbezuinigingen die van invloed zijn op de gemeentelijke financiën. Het kan nooit de bedoeling van de Wet werken naar vermogen (WWNV) zijn geweest dat mensen thuis komen te zitten, of dat bedrijven gesloten worden. Wij hebben een luisterend oor gevonden bij Mirjam Sterk en hebben vastgesteld dat de CDA fractie er alles aan doet – binnen de speelruimte die er is – mogelijke nadelen van de WWNV zo goed mogelijk te compenseren. Om SW medewerkers bij een regulier bedrijf in dienst te nemen zou een financiële prikkeling een goede stimulans zijn. Misschien kunnen gemeenten daar een voorbeeld rol in spelen. Paul Wagtmans, Kiki Lanooij, Pieter Havermans, Leon Brooijmans, Jan Lanooij en Antoine van de Weijgert kijken terug op een leerzame dag en willen langs deze weg de CDA fractie bedanken voor het onthaal.

Antoine van de Weijgert